కథ :

మనుషుల వేట

కిరణ్

సూర్యుడు అడివిల కింకిపోయిండు. చెట్లకొసలు ఇంకా ఎరుపురంగుతో మెరుస్తున్నాయి. ఆకాశం విరామ సమయంలోని యుద్ధభూమిలా వుంది. చలనం లేని మేఘాలు క్షతగాత్రుల్లా వున్నాయి.... దూరంగా ఊరు నిద్రిస్తున్నదానిలా వుంది.... ఊళ్లోని జమీందారిల్లు పాముతలలాగా ఉంది.

ఊరికి పడమటి వేపు ఆకాశంలోనికి పెరిగిన వృక్షాలు గల అడివి ఉన్నది. అడివినానుకొని పాతకాలపు డాబా ముసలి తనంలో ఉన్నది. డాబా ముందు ఎర్రిటి అక్షరాలు గల బోర్డు ఉన్నది. ఆ డాబా ఆ బోర్డు లేకముందు జనాన్ని భయపెట్టింది. ఆ డాబాలో ఎందరో కన్నెపిల్లల వెక్కిళ్లు, ఎదురు తిరగడాలు అందుకు అంతమవడాలు జరిగేది. రాత్రి ముసిరే ఈ మునిమాపు వేళలో అతి తగ్గుస్వరంతో ఆ డాబాలో సంగీతం మోగేది– ఆ తరువాత గాజుగ్లాసుల్లో ద్రవం కారిన చప్పుడు.... ఆ రోజు పడుచు నలిగిపోవడం వగైరా.... ఇవన్నీ ఆ డాబా పడుచుతనంలో జరిగేవి....

డాబా ముసలిదైపోయి, దాని యజమాని ముసలివాడై పోయి– ముఖ్యంగా ఆ డాబు దర్పం పోయి వాటి స్థానంలో ఆ డాబా ముందు ఎర్రిటి అక్షరాల బోర్డు వెలిసింది. ముసలి వాడైన దాని యజమాని రక్షకబలాలు ఇప్పుడందులో ఆఫీసు పెట్టుకున్నాయి.... అందుకు విధిగా ప్రజలు వాళ్ల జీతబత్తేలు చెల్లిస్తూ ఉంటారు....

సూర్యుడు దిగజారిన ఆ మునిమాపు వేళలో పాత డాబా తన పడుచుతనంలోని హుషారును పుంజుకొంది.... చితికిపోయిన మెట్లమీద బూట్లు టకటకమంటున్నాయి.... డాబాలోపల ఏడవడానికి కూడ స్వాతంత్ర్యంలేని ఓ పడుచు గొంతు ఏడుపును బలవంతంగా అణుచుకున్నా పగిలి ఆ నిర్జన ప్రదేశంలో అతి హృదయవిదారకంగా వినబడుతోంది.

గురుపయ్య వరండాలో మెట్ల కానుకొని తుపాకితో నిల్చున్నాడు. అతని పాత కళ్లద్దాలు దుమ్ముకొట్టుకపోయినయ్.... హడావిడిగా, వచ్చే అధికార్ల బూట్లకు అధికార వందన సమర్పణచేసి బాగా అలిసిపోయిండు.... ఎర్రి దుమ్మును లేపుకుంటూ వచ్చే జీపుల్ని చూసి చూసి విసిగిపోయిండు....

మనుషుల్ని కొట్టడం ద్వారా తృప్తిని పొందదలిచినోళ్లు, హింసద్వారా వినోదం పొందగోరినోళ్లు, ప్రమోషను కావాల్సినోళ్లు, కొట్టడం ప్రాక్టీసు చేయదలుచుకున్నోళ్లు,

క్లాలు రాబట్టి తద్వారా దేశసేవ చేయదల్చుకున్నోళ్లు, పట్టీలు, బిరుదులకాశించినోళ్లు— ఎందరో మహానుభావులు, ధీరులు, శూరులు, దేశభక్తులు, మనుషుల వేటలో ఆరితేరిన యోధులు హుటాహుటిన పాతబంగళాను సందర్శించడం బాగానే ఉంది కాని గురువయ్యకు అంతమందికి అధికార వందన సమర్పణ చేయడమే కష్టంగా ఉంది.

ఇంతమంది గొప్పోళ్ల కలయికకు కారణం— ఆనాటి వేటలో మూడు రోజుల నుంచి సరిగా కూడైనా తినని లేతవయసు యువకు లిద్దరు దొరికిండ్రు.... వాళ్లెప్పుడో రోజులుబాగుండి చదువుకున్నప్పుడు మీటింగులుబెట్టి కూలోళ్లగురించి పాటలు పద్యాలు పాడిండ్రట— మొన్న అద్దమరాత్రి ఊరు నిద్దురపోవంగ ముసలి జమీందారు పిడుసును గద్ద తన్నుక పోయిందట.... ఆచూకి కోసం రక్షక బలగాలు వేట ప్రారంభించిండ్రు.

ఆ వేటలో దొరికినయ్ రెండు బరిబద్ద ఎముకలు తేలిన లేగ పిల్లలు....

గురువయ్య ముసలి మొఖంమీద లేగ పిల్లలు దొరికినందుకు సంతోషం గాని, అంతటి గొప్ప పనిని తన అధికార్లు చేసినందుకు విజయగర్వం గాని లేవు.... అతని మొఖంమీద జీపులు రేపిన ఎర్రటి దుమ్ము, చెమట పేరుకుపోయినయ్. గురువయ్యా, సూర్యుడూ ఒక్కసారే డ్యూటీమీది కెక్కిండ్రు.... సూర్యుని డ్యూటీ అయిపోయినా గురువయ్య డ్యూటీ కాలేదు.

మళ్లీ మెట్లమీద బూట్ల టకటక.... గురువయ్య కుడికాలు బూటు ఎడమకాలు బూటుకు తాకింది. కుడిచేయిబిగుసుకొని నుదుటికి తాకింది. వచ్చిన మీసాల శాస్త్రి ఇంత తతంగాన్ని గమనించకుండా డాబా లోపలి కెళ్లిపోయింది.

"అమ్మా.... అమ్మా.... నాకేంతెలియదు సార్!.... అమ్మా...." పాత డాబా లోపలి నుంచి పేడుకుంటున్నదో గొంతు....

"లంజకొడుక.... నీయవ్వ.... ఎరికలే.... లమ్డికొడుకా!.... ఫోర్‌నాట్‌త్రీ.... ఫోర్ నాట్ త్రీ— ఉచ్చపట్టుకచ్చి అని నోళ్లైపొయ్...." ఎవడో అతి కరుకుగా అరుస్తున్నాడు— ఇంకెవడో గాజుసీసా పగిలినట్టుగ నవ్వుతున్నాడు—

ఆ తరువాత కర్ర మనిషిమాంసంమీద కరుకుగా తాకిన శబ్దం— ఎవడో పెద్ద గొంతుతోటి బండబూతులు నేపథ్యంలో తిడుతున్నాడు— ఇంకెవడో కీచుగొంతుతోటి స్త్రీ జాతిని అనంగరంగ భాషలో తిడుతూ తృప్తిపడుతున్నాడు.

వరండాలో పచారుచేస్తున్న గురువయ్య లోపలజరిగే తతంగానికి అసహ్యంతో, బాధతో, చేతకాని కోపంతో కుతకుతలాడుతున్నాడు.

ఇంతట్లోకే పాత డాబా ముంగటికి సైకిలు వచ్చి ఆగింది. ఆశ్చర్యపోయిన గురువయ్య మొఖంమీద సైకిలుమీద వచ్చిన తురక పిలగాడు భయంభయంగా లోపలి కడుగుపెట్టి, భయాన్ని పులిమిండు. "గర్ మే హాలత్ ఠీక్ నహీహై.... బచ్చేకు జెరం ఎక్కిపోయింది.... అమ్మ నాకి తోలిచ్చింది–" సగం ఉర్దూ సగం తెలుగు కలిపి సైకిలు పిలగాడు చెప్పిన వార్తవిని గురువయ్య భయంభయంగా డాబా లోపలికి నడిచిండు.

లోపల కనిపించిన దృశ్యము చూసి చేష్టలుడిగి నిలబడిపోయిండు.

ఇరువై సంవత్సరాలు నిండని పిలగాని పల్చటి తొడలమీద దున్నపోతులంత దొల్లిద్దరు రోకలి దుడ్డు కాళ్లతో తరుముతున్నరు. ఒకడు గోళ్లల్లో సూదులు గుచ్చుతూ ప్రశ్నిస్తున్నడు. ఇందాక ఆలస్యంగా వచ్చిన మీసాలపోతు తన యిష్టంవచ్చినచోట రూలుకర్రతో పొడుస్తున్నడు. ఇంకో గద్దకండ్లాయన ముఖం ప్రశ్నార్థకంగా పెట్టి వికృతంగా చూస్తున్నడు.

ఎదురుగా ఉన్న గదిలో కటకటాల వెనుక ఇంకో పిలగాడు గోడవేపు ముఖం తిప్పుకొని అయిష్టంగా కదులుతున్నడు.

ఆ పిలగాని ఒళ్లంతా పొంగి కమిలిపోయింది. గోళ్లల్లో నుండి ఎర్రటి రక్తం చిమ్ముతోంది. నేలమీద పడుకున్న అతని తల వెంట్రుకలు గచ్చుకు కొట్టడంవల్ల చెదిరినట్లున్నది. ముక్కుల నుంచి నోట్లో నుంచి కారిన నెత్తురు చెంపల నిండా నిండిపోయింది.

"ఎవడెవడున్నడో చెప్పు?.... చెప్పుతే నీ అరకాలికి ముల్లంటకుంట నేను నిన్ను బయటికి తీస్త– లేకపోతే...." మాట పూర్తిచేయలే గద్దచూపులాయన.

"వాన్ని స్థిమితంగా గూర్చోనియ్యండి– ఒరే ఫోర్ నాట్.... వాన్ని కూర్చో బెట్టు" ఇంకొకడు.

పిలగాడు కూర్చోలేదు– కింద పడిపోయిండు.

"నాకెరుకలేదు సార్.... నన్ను నమ్మండి సార్!" ఆ పిలగాడు.

— మళ్లీ తతంగం మొదలు—

గురువయ్య కాళ్లు వణికినయ్– అద్దాలు మసకబారి పోయినయ్– గదిలోని ఎలక్ట్రిక్ బల్బు వికృతంగా నవ్వుతున్నట్లనిపించింది....

"సాబ్! గర్ మే హాలత్ అచ్ఛానహీహై– బచ్చే...." పదిహేడేండ్ల సర్వీసున్న గురువయ్య పూర్తిమాట మాట్లాడలేని అస్వతంత్రుడు.

"బచ్చే లుచ్చే కుచ్ నహీ జానే్త.... సెంట్రీ డ్యూటీ ఎవని పెండ్లాం మిండెడు చెయ్యాలె- జావో ఇధర్ సే...." గద్దకండ్లాయన అరిచిండు.

గురువయ్య కాళ్లకు పాము చుట్టుకున్నట్లుగ తత్తర పడ్డడు.

"క్యాబే బాగోతం సూత్తన్నవ- నడు" పీసాలకింది నోరు.

గురువయ్య కుడికాలు ఎడమ కాలుకు తాకింది- కుడిచేయి బిగుసుకున్నది- నొసలును తాకింది- పాత గచ్చుమీద బూట్లు కోపంతోటి నడిచినయ్- వరండాలో మళ్లీ పచారు....

ఆకాశం నల్లబడ్డది.... అడివి నల్లబడ్డది.... దూరంగా ఊరు వీధిలైట్లవెలుగులో మెరిసిపోతోంది తోరణంలాగ- పాత డాబా ముంగటి కరంటు స్తంభంమీద గుడ్లగూబ కూర్చుండి ఏడుస్తోంది- నల్లబడ్డ ఆకాశంలోకి నల్లబడ్డ ముఖంతోటి చూసిండు గురువయ్య- నల్లబడ్డ మనసు తన ఇంటి ఆవరణలో తచ్చాడుతోంది.

మూడు రోజుల నుంచి ఒక్కరోజు సెలవు కోసం వేడుకుంటున్నడు తను. పద్నాల్గేండ్ల కొడుకు మూసిన కన్ను తెరవకుండ టైఫాయిడ్ జ్వరంతోటి మంచంలో మూల్గుతున్నడు.... గవర్నమెంటు డాక్టరు మంచం కాళీలేదని ముఖం మాడ్చిండు. ఆతరువాత కాంపౌండరు అసలు కిటుకు చెప్పేసరికి తను నోరెల్ల బెట్టిండు. సర్కారు దవాఖాన్లో మంచంగావలంటె అయిదునూర్ల రూపాయలు.... గవర్నమెంటు ఉద్యోగంలో ఉండి పదిహేడేండ్లసర్వీసులో అయిదువందల పైసలుకూడ కూడబెట్టలేక పోవడం తన అసమర్థత. పోలీసుద్యోగంలో తనలాంటి వాడు తగడని చేసుకున్న పెండ్లామే తెగేసి చెపుతుంది.....

'ఈరోజు హెడ్డు ఇద్దరు పోలీసోల్ల వెంటేసుకొని ఊరి మీదికి షికారెల్లిండు.... పరపతి ఉన్న బుచ్చిరెడ్డి సెలవుపెట్టి తిరుపతికెల్లిండు. వెంకటస్వామికి నోరున్నందుకు, మస్కాకొట్టేనాలికున్నందుకు జీపుల దొరలెంట దిరుగుతండు. మిగిలింది నోరు తెగువ లేని గీ గురువడేనా? ఇగ గురువడు సెంట్రీ డ్యూటీ చేయకుంటె ఇంకెవరు చేసేది? గురువా? నీముద్దుల కుమారుడు మంచంలో చావు కళలో కలువరిస్తుంటాడు.... నీ భార్య దిక్కు తెలియక మంచంకోడు మీద తల ఆన్చి ఏడుస్తుంటది? నీ చిన్నపిల్లలు అన్న మంచంచుట్టు ఏడుస్తూ తిరుగుతుంటరు....నువ్వు డ్యూటీచేస్తున్నావు....డ్యూటీ. సన్నటి తొడలు కనిపించే కాకినెక్కరూ, ముక్కవాసన వేసే ఎర్రిటోపి తోలుబెల్టు వీరయోధుడి వేషం.... కాని గురువా నువ్వెప్పుడో చచ్చి పోయినావ్— నీ శవం తిరుగుతోంది మొఖంమీద ఎముకలు తేలి- బతకదలుచుకుంటే నటించడం నేర్చుకోవాలె....

మీసాల పోతులను చూస్తే నీకు అరికాలిమంట నెత్తికెక్కినా? 'జీసాబ్.... ఆప్‌కా హుకుం సాబ్....' అనాలె- అధికార్ల మెప్పుకోసం ఎంత క్రూరంగానైనా ప్రవర్తించాలె- అట్లా నువ్వు చెయ్యలేవు. అథవా దొంగ కేసైనా బనాయించలేవు. కనీసం వేపచెట్టు కింది' మూడు కమ్మలాట పకీరుగాని మూతిపండ్లు రాలగొట్టి నీక్కావలసిన డబ్బు వసూలుచేసుకోలేవు. ఇంతెందుకు నువ్వు నడుస్తుంటే 'కట్‌మల్' అని నీవెంట పరిగెత్తే కోతిపోరగాండ్ల అధమాయించలేవు- థూ నీబతుకెందుకు.... వహేయ్ గురువన్నా, బతుకదలుచుకుంటే బద్మాషిగానన్న బతకాలె, లేకుంటె ఎదురించి నీమీద జులుం చేసెటోని బొండిగిసన్న పిసుకాలె- ఈ బతుకు చావుకంటె హీనమైంది-" లోపలున్న గురువయ్య నణుగుడు.

గురువయ్య మనసులో ఆలోచనలు రేగిరేగి కండ్లు బైర్లుకమ్మినయ్- వరండాలో అటూయిటూ నడిచినడిచి కాళ్లు లాగుతున్నయ్.

మళ్లీ బూట్ల టకటక- కొన్ని బూట్లు మెట్లు దిగినయ్. జీపు గొణిగింది. గురువయ్య ఏదో గొణిగిండు. అరుక్కొండ కాండ్రించి ఊంచిండు. జీపు పొగను కక్కి వెళ్లిపోయింది.

"దొంగ లంజకొడుకులు పొద్దటనుంచి గోసబుచ్చుకుంటుండ్రి" నెక్కరు మడతలు నలగకుండ మడుచుకొని స్టూలుమీద కూర్చుందా మనుకున్నడు....

లోపలినుంచి పిలుపు.... సిగరెట్టు పెట్టెకి పచ్చనోటు.... పాత సైకిలు కిరకిర.... కరంటు స్తంభంమీద గుడ్లగూబ మూలుగుడు- అర్ధగంట తర్వాత గురువయ్య అర్జంటుగ, హడావిడిగ లోపలికడుగుపెట్టి సిగరేటుపెట్టె నిచ్చి పర్మిషన్ దొరుకుతుందని ఆశపడ్డడు.

"లోపలికెవ్వరిని రానియ్యొద్దు...." మీసాల సందుల్లోనుంచి పొగను గురువయ్య మూతిమీదికి ఊది బూట్లు లోపలికి నడిచినయ్.

మళ్లీ కర్రి మాంసం మీద ఆడుతోంది

ఈసారి ఆ పిలగాని గొంతు సింహం గర్జించినట్లుగా వినపడుతోంది.

"అరే కావలికుక్కా కొట్టురా! కొట్టు- ఎక్కడ్రా ఇంకా చితకకుండ మిగిలింది. చెంపలు పగిలినయ్- కాళ్లు పగిలినయ్- ఎన్ను వేలిపోయింది- గోళ్లు చితికిపోయినయ్- ప్రజల సొమ్ముదిని కండలుబెంచింది నన్ను కొట్టడానికారా? ఒరే నువ్వు చెయ్యని నేరం లేదు- నీకు గవర్నమెంటు టోపిచ్చి, తుపాకిచ్చి, బట్టలిచ్చి కుక్కలా

98

పోషిస్తున్నది. నాలాంటి వాళ్లను గొడ్తవు- నీకు ప్రమోషనొస్తది- నీ మామ నీ బలం చూచుకొని ఇంకిన్ని కిరాతకాలు చేస్తడు. నా చేతులు కాళ్లు బంధించి, ఈ నాలుగు గోడల్లో కొట్టడం వీరత్వమూరా ? నన్ను ఒదిలిపెట్టిచూడు ఈ పగిలి నెత్తురుకార్తున్న చేతులతోనే...." పిచ్చిగా, క్రోధంతోటి అరుస్తున్న దాగొంతు.

మీసాలకు నిజంగా పిచ్చెత్తిపోయింది. తలవంచని ఆ పిలగాణ్ని ఇంకాఇంకా రోషంతోటి, కోపంతోటి కొడుతున్నడు. మీసాల ఒంటినిండా చెమట- అలిసి పోయిండు.

మీసాలు అదిరేటట్టు అరిచిండు-

"గురువా....!"

గురువయ్య లోపలికురికిండు.

"క్విక్. ఈ లంజకొడుకు నోట్లె గుడ్డలుపెట్టు- అయినా తిట్టిండో ? వాని బొండిగ పిసుకు" కుర్చీమీద కూలబడుతూ.

గురువయ్య వణికే చేతులతో అతన్ని సమీపించిండు. నిర్జీవంగా పడిఉన్న పిలగాన్ని స్తంభానికి కట్టిండు- నోట్లె గుడ్డలు కుక్కిండు.

మీసాలు మళ్లీ లేసిండు. బూటుకాళ్లతో తన్నిండు. కర్రతో పొడిసిండు. రక్తపు ముద్దను చేసేసిండు. మళ్లీ అలిసిపోయి కర్రను దూరంగా విసిరేసి బండ బూతులు తిట్టిండు.

"ఆని నోట్లె గుడ్డ నూడపీకు...."

ఆ పని గురువయ్య చేసిండు.

తల వాల్చేసిన పిలవాడు దాహమన్నట్లుగ నాలుక బయటికి చాపి ఆడించిండు. మీసాలకు అనుమానమేసి తనే స్వయంగా నీళ్లు తాగించిండు.

పిలగాని బుక్కల నీళ్లు ఫోర్సుగా బయటికి చిమ్మినయ్. మీసాల ముఖమంతా తడిసింది.

"నన్నొక్కన్ని సంపుతవుర- కానీ- మీదెల్లకాలం నిలువదు. ఎంతకాలం- ఏమో ?.... సంపేసిండు- బతుకుతే.... ఆగొద్దు.... సివరిదాకా.... మనము ముందుకే పోతం.... విప్లవం...." ఇంకా అంతాపొంతా లేకుండా వదురుతూనేఉన్నడు. కండ్లు బాగా తెరుచుకున్నయ్. గుడ్లు మీదికిపోతున్నయ్. గురువయ్య, మీసాలూ కట్లిప్పి, గచ్చుమీద పడుకోబెట్టిండ్రు. తలవేపు ఓ ఫ్యాన్ కాళ్లవేపు ఓ ఫ్యాన్ పెట్టిండ్రు.

అయినా ఆ పిలగాడు జోరీగలాగ సప్పుడుచేస్తూ, మధ్యమధ్య నోరు తెరుస్తూ ఏదో వదురుతూనే ఉన్నాడు— బలహీనంగా చేయెత్తి కటకటాల వెనుకున్న పిలగానికేదో సౌంజ్ఞ చేసిండు. ఆ తరువాత పిడికిళ్లు మూసిండు.... కాసేపటికి క్రిందికీ మీదికి ఎగిరపడుతున్న ఛాతి ఆగిపోయింది.

మీసాలు కాలుగాలిన పిల్లిలా స్టేషనంతా తిరిగిండు— జీపెక్కి ఉర్కొకరికిండు.

గురువయ్య లేచి నిలబడి టోపీ తీసిండు. అతని కండ్లలోనుంచి నీళ్లు ఎడతెరిపి లేకుండా కారుతున్నయ్.

"ఏ తల్లిదండ్రి కన్నరో నా తండ్రి? నువ్వు సింహాల బోనులో దిక్కులేని సావు సచ్చినవ్—" గురువయ్య గొంతులో గుడగుడ శబ్దం.

బయట జీపాగిన చప్పుడు— బూట్ల టకటక— గుసగుసలు....

"ఎదురు కాల్పుల్లో ఎన్‌కౌంటర్‌లో.... దర్‌నా మత్.... సమ్‌ఝే...." ఎవడో గుసగుసలాడిండు.

గురువయ్య మీసాలు అదిరినయ్. ముఖం అడివివేపుకు తిప్పుకున్నడు.

ఆ రాత్రి ఆ పిలగాడికోసం ఏడ్చిన గురువయ్య కానిస్టేబుల్ పెద్దకొడుకు మరణ వార్త అనివార్య కారణాలవల్ల మూడు గంటలాలస్యంగా చేరింది— గురువయ్య కొడుకు శవాన్ని చూసేటాల్లకు తూరుపు రేకలు బారుతున్నయ్.

చైనా పత్రికలకు చందా కట్టండి

పత్రికలు :	ఇంగ్లీషులో	సం. చందా	3 సం. చందా
1. చైనా రికన్‌స్ట్రక్ట్స్ (మాసపత్రిక)	,,	రు. 7–50	రు. 15–00
2. చైనా పిక్టోరియల్ ,,	,,	10–00	20–00
3. చైనీస్ లిటరేచర్ ,,	,,	10–00	20–00
4. చైనీస్ ఫారిన్ ట్రేడ్ (త్రైమాసిక)	,,	12–80	25–60
5. చైనీస్ మెడికల్ జర్నల్ (ద్వైమాసిక)	,,	67–20	130–40
6. బ్రాడ్ షీట్ (మాసపత్రిక)	,,	50–00	

చందాలు పంపవలసిన అడ్రసు :

పీస్ బుక్ సెంటర్, రామారావుపేట, కాకినాడ – 533 004

100